

РЕШЕНИЕ

№ 4573

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 22.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10230** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес – С., [улица], ет. 1, чрез адв. М., срещу Ревизионен акт № Р-22221920004576-091-001 / 25. 05. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден и изменен с Решение № 1497 / 27. 09. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон, тъй като били налице реално осъществени облагаеми доставки. Счита, че не е налице недобросъвестно поведение от негова страна. С писмена молба, поддържа доводите изложени в жалбата. Претендира разноските по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика - С., чрез писмено становище на процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221920004576-020-001 от 30. 07. 2020 г., изменена със ЗВР № Р-22221920004576-020-002 / 03. 11. 2020 г., издадени от К. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ (оправомощена със Заповед № РД-01-128 / 18. 02. 2020 г. на директора на ТД на НАП С.), е възложено извършването

на ревизия на „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД, за определяне на задълженията по ЗДДС за периода 09. 10. 2019 г. – 30. 06. 2020 г., както и за корпоративен данък за периода 04. 09. 2019 г. – 31. 12. 2019 г. Ревизията е следвало да завърши до 07. 01. 2021 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22221920004576-092-001 / 22. 04. 2021 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221920004576-091-001 / 25. 05. 2021 г., издаден от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията, като е връчен на електронен адрес на 25. 05. 2021 г.

С жалба вх. № 53-06-4482 / 07. 06. 2021 г., е оспорен РА по административен ред.

В срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, не е налице произнасяне от страна решаващия орган, поради което с жалба от 13. 09. 2021 г. (срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК изтича на 12. 09. 2021 г. – неделя и с оглед правилата за броене на сроковете, същия изтича на 13. 09. 2021 г. – понеделник) по описа на АССГ, издадения РА е оспорен и по съдебен ред.

Жалбата е изпратена на ответника за окомплектоване на преписката и е получена на 20. 09. 2021 г., като в срока за изпращане на преписката в съда е постановено решение № 1497 / 27. 09. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, с което оспорения РА е частично потвърден, изменен и отменен.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен № Р-22221920004576-091-001 / 25. 05. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД НАП С., на жалбоподателя „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД, [населено място], са определени задължения за корпоративен данък за 2019 г. в размер на 58 978,22 лв. и лихви в размер на 5390,39 лв. и данък по ЗДДС в общ размер на 122 112,50 лв., от които непризнат данъчен кредит в размер на 110 712,50 лв. и доначислен данък в размер на 11 400 лв., както и лихви в размер на 16 430,21 лв. С Решение № 1497 / 27. 09. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, оспорения РА е отменен в частта на установените задължения за корпоративен данък, изменен е в частта за лихвите върху корпоративен данък, като същите са определени на 357,98 лв. и на установените задължения по ЗДДС, за данъчен период м. 12. 2019 г. и лихвите за този период, като в останалата част РА е потвърден. Общият размер на задълженията по издадения РА, в частта потвърдена и изменена от решаващия орган е в размер на главница 122 096,67 лв. и лихви (по ЗДДС и ЗКПО) в размер на 16 786,25 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок , подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

При издаването му не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

В проведеното на 09. 12. 2021 г. съдебно заседание, процесуалния представител на жалбоподателя, с писмено становище е оспорил документи събрани в хода на ревизията, с мотив, че част от тези документи не са подписани, а други, не носят подписа на управителя на дружеството. Също така се твърди, че исканията и документите в хода на ревизията са връчвани на друг електронен адрес, а не на този на дружеството, както и че плащания са постъпвали не по сметка на дружеството. Представя извлечение от сметка и удостоверение от Банка ДСК“ ЕАД, за валидната банкова сметка на дружеството.

Видно обаче от представената от ответника справка (стр. 192), неоспорена от жалбоподателя, всички документи в хода на ревизията са връчвани на декларирания от дружеството в НАП електронен адрес, поради което не са налице процесуални нарушения във връзка с тяхното връчване. По отношение на неподписаните документи или такива, които не са подписани от управителя на дружеството, както и постъпили плащания по друга сметка, съдът ще вземе отношение във връзка с доводите за нарушение на материалния закон.

1. С оспорения РА е прието, че документираните доставки от „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД към „Бернщайн енд Ко“ ЕООД, „Джи Ем Би Инвест Груп“ ЕООД, „Топ Електрик Солюшънс“ ЕООД и „Юнайтед Пропърти Груп“ ЕООД /включително и недеklarирани такива/ не са реално изпълнени, а по издадените фактури за тях се дължи данък на основание чл. 85 от ЗДДС.

Установено е, че „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД е декларирало 6 фактури с получател „Юнайтед Пропърти Груп“ ЕООД, с предмет на доставки – генератор и консултантски услуги. При насрещна проверка „Юнайтед Пропърти Груп“ ЕООД е представило писмени обяснения и копия на договор за доставка на генератор от 01.11.2019 г. с купувач „Юнайтед Пропърти Груп“ ЕООД, договор за консултантски услуги и правна помощ от 01.03.2019 г. с предмет - изготвяне на жалби до Комисията за защита на конкуренцията и споразумения за създаване на обединения по ЗЗД за изпълнения на обекти по ЗОП, правни консултации за сключване на договори за доставка на железопътни релси; митнически консултации при освобождаване на получени стоки, ведно с приемо-предавателни протоколи /ППП/ за извършени услуги от „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД, извлечения от сметки, фактури, издадени от жалбоподателя и фактури за последваща реализация на поучените услуги, издадени на Национална компания „Железопътна Инфраструктура“, ЕИК[ЕИК] за доставка на железопътни релси и банкови извлечения.

При проверката е констатирано е, че „Юнайтед Пропърти Груп“ ЕООД е включило процесните фактури в дневник покупки, като същите са отразени и в дневника за продажби на жалбоподателя.

В РД е посочено, че договорът за консултантски услуги и правна помощ от 01.03.2019 г. и някои ППП са с дати на съставяне преди датата на вписване на „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД в Търговския регистър, което е станало на 04.09.2019 г. Описано е, че в представените банкови извлечения от разплащателната сметка на „Юнайтед Пропърти Груп“ ЕООД е отразено плащане по процесните фактури, като получател на сумите е „Ванкова Транс“ ЕООД – дружество, което е обслужвало счетоводно жалбоподателя. Посочено е също така, че жалбоподателят не е представил доказателства за произход на генератора и наличие на кадрова обезпеченост за извършване на услугите.

2. При ревизията е установено, че жалбоподателят е декларирал 5 фактури за продажби с получател – „Бернщайн енд Ко“ ЕООД, с предмет на доставки - съгласно

договор за правно обслужване, в които са конкретизирани периодите за документирането им. Ревизираното дружество е представило копия на договор за възлагане на правно обслужване от 21.11.2019 г., с възложител „Бернщайн енд Ко“ ЕООД, ведно с допълнителни споразумения от 21.11.2019 г., от 14.12.2019 г. и от 11.03.2020 г., протоколи за отчитане на извършени дейности.

При насрещната проверка на „Бернщайн енд Ко“ ЕООД са представени договор за възлагане на правно обслужване, ведно с допълнителните споразумения; фактури №49/21.01.2020 г., №54/25.02.2020 г., №42/27.12.2019 г., №50/29.01.2020 г. и №57/11.03.2020 г., с доставчик жалбоподателя; протоколи и банкови извлечения.

Посочено е, че при ревизия на „Бернщайн енд Ко“ ЕООД е установено, че дружеството неправомерно е приспаднало данъчен кредит по изброените фактури, с доставчик „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД, тъй като „Бернщайн енд Ко“ ЕООД не е представило доказателства, удостоверяващи извършен правен анализ на търговската му дейност, дейности по проведени преговори и изготвени документи за прекратяване на трудовите договори със служителите на дружеството, проведени консултации и изготвени документи за сключени договори, дейности по доверително управление на парични средства, изготвяне на искова молба, други услуги и консултации.

Ревизиращият екип е констатирал, че „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД е издало на „Бернщайн енд Ко“ ЕООД фактура №1..49/21.01.2020 г., с данъчна основа - 15 000 лв. и ДДС – 3 000 лв., предмет на доставка - съгласно договор за правно обслужване от 01.01.2020 г. до 15.01.2020 г., и фактура №1..50/29.01.2020 г. с данъчна основа - 15 000 лв. и ДДС – 3 000 лв., предмет на доставка - съгласно договор за правно обслужване от

01.01.2020 г. до 15.01.2020 г., които не е включило в дневник продажби и СД по ЗДДС. Представените протоколи за отчитане на извършени дейности по договора за възлагане на правно обслужване са с дати от 2019 г. Представените платежни документи, удостоверяващи плащане по спорните фактури, документират получаване на сумите по тях от „Ванкова Транс“ ЕООД. Установено е, че „Бернщайн енд Ко“ ЕООД не е включило в дневника за покупки и не е приспаднало данъчен кредит по декларираната от ревизираното дружество в дневник продажби за м. 11.2019 г. фактура №9/29.11.2019 г. с данъчна основа 15 000 лв. и ДДС – 3 000 лв.

3. При ревизията е констатирано, че „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД е декларирало в дневник продажби за м. 12.2019 г. фактура №1..48/30.12.2019 г., с получател „Топ Електрик Солюшънс“ ЕООД, с предмет на доставка – продажби, данъчна основа - 16 000 лв. и ДДС - 3 200 лв. Жалбоподателят е представил договор за подмяна на ел. инсталация от 11.10.2019 г., с изпълнител - „Топ Електрик Солюшънс“ ЕООД, предмет на договора - подмяна на ел. инсталация и окабеляване на обект – жилищен имот, находящ се [населено място], [улица], срещу възнаграждение в размер на 38 400 лв. с ДДС.

Извършена е насрещна проверка на „Топ Електрик Солюшънс“ ЕООД, в хода на която на дружеството е връчено ИПДПОЗЛ по електронен път, като документи и писмени обяснения не са представени. След справка в информационната система на НАП е установено, че то е включило в дневника за покупки фактури с доставчик „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД както следва: фактура №1..48/30.12.2019 г., с предмет на доставка – услуги, данъчна основа - 16 000 лв. и ДДС - 3 200 лв. /за м. 12.2019 г./, и фактура №6/10.12.2019 г., с предмет на доставка – услуги, данъчна основа - 16 000 лв. и ДДС - 3 200 лв. /за м. 01.2020 г./.

Ревизиращият екип е посочил, че „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД не е декларирало в

дневника за продажби за м. 12.2019 г. и следващите данъчни периоди, фактура №6/10.12.2019 г., с получател - „Топ Електрик Солюшънс“ ЕООД, която е включена от последното в дневника за покупки за м. 01.2020 г.

4. При ревизията е установено е, че „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД е декларирало в дневника за продажби 2 фактури с получател „Джи Ем Би Инвест Груп“ ЕООД.

От страна на жалбоподателят са представени копия на договор за доставка от 01.11.2019 г., съгласно който следва да достави стоки на купувача „Джи Ем Би Инвест Груп“ ЕООД до адрес - [населено място], [улица], в срок до 5 работни дни от получаване на заявка от последното, копие от фактурите, в които е посочен предмет на доставка - „съгласно договор за доставка“, ведно с протоколи за доставени материали - бентонит и лепило за фаянс; както и фактура №53/30.01.2020 г. с получател „Джи Ем Би Инвест Груп“ ЕООД с данъчна основа -11 000 лв. и ДДС 2 200 лв., предмет на доставка – „съгласно договор за доставка“, ведно с Протокол №1 от 30.01.2020 г. за доставени материали - бентонит и лепило за фаянс, която не е декларирал в дневника за продажби.

В издадения РД е посочено е, че „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД не е представило доказателства, удостоверяващи произхода на стоките – предмет на продажбите, транспортирането им и плащане по фактурите.

При извършената насрещна проверка на „Джи Ем Би Инвест Груп“ ЕООД, с писмени обяснения управителят на дружеството - А. Р. В. е декларирал, че дейността на същото е търговия със стоки, суровини и материали. Посочил е, че строителните материали – предмет на доставки по процесните фактури са доставени в [населено място], с цел последваща реализация през сезон пролет/лято на 2021 г., каквато не е осъществена вследствие на пандемията от COVID 19 и наложените във връзка с нея ограничения. Заявил е, че след възстановяване на нормалните условия за упражняване на бизнес са направени опити за реализация на стоките, но такава не е извършена поради наложена обезпечителна възбрана от НАП върху разплащателните му сметки. Представени са документи, аналогични на тези представени от жалбоподателя, но без доказателства за транспорта на стоките и тяхното заплащане.

При така установеното ревизиращият екип е приел, че през ревизираните периоди „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД е издало фактури на „Бернщайн енд Ко“ ЕООД, „Джи Ем Би Инвест Груп“ ЕООД, „Топ Електрик Солюшънс“ ЕООД и „Юнайтед Пропърти Груп“ ЕООД, по които неправомерно е начислило ДДС, тъй като същите са издадени без основание, а именно без да е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС.

Изложени са мотиви, че разпоредбата на чл. 85 от ЗДДС регламентира, че ДДС е изискуем от всяко лице, което го посочи във фактура и/или известие по чл. 112 от с.з., поради което с РД и РА са определени нулеви данъчни основи за документираните от жалбоподателя доставки на стоки и услуги с място на изпълнение на територията на страната към изброените дружества и е прието, че за същите дължи данък в общ размер на 132 200 лв. Посочено е, че дружеството жалбоподател е декларирало в дневника за продажби за ревизираните периоди част от издадените фактури към горепосочените дружества, по които е начислило данък в общ размер на 120 800 лв. На основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, с РА са определени допълнителни задължения за ДДС на „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД по издадените от дружеството и недекларирани в дневник продажби и СД по ЗДДС фактури към посочените дружества в общ размер на 11 400 лв., от които за м. 12.2019 г. – 3 200 лв. и за м.

01.2020 г. – 8 200 лв.

От своя страна в подаденото от управителя на дружеството жалбоподател възражение срещу издадения РД (стр. 15 от адм. преписка) се сочи, че няма никакви отношения с „Бернщайн енд Ко“ ЕООД, „Джи Ем Би Инвест Груп“ ЕООД, „Топ Електрик Солюшънс“ ЕООД и „Юнайтед Пропърти Груп“ ЕООД, както и „АЯ“. Не е упълномощавал никого за отношения с горните и не е подписвал договори с въпросните дружества, съответно фактурите не са издавани от неговото дружество, а сумите по тях не са постъпвали по сметка на дружеството. Сочи, че подписа на документите не е негов и за това ще уведоми компетентните органи. Посочено е, че месечно дружеството издава 2 бр. фактури, а именно към Т. по договор за управление на франчайзинг и Т. груп по договор за вендинг кафе машина.

В хода на настоящото производство е допусната и приета съдебно – счетоводна експертиза, която съдът кредитира изцяло като компетентно изготвена и в съответствие с останалия събран по делото доказателствен материал.

Съгласно заключението на вещото лице фактурите от горепосочените доставчици (с изключение на трите, за които е доначислен ДДС) са отразени в дневника за продажби и подадените справки декларации по ЗДДС на жалбоподателя, но не и в счетоводните му записвания и в дневниците за покупки на тези дружества, за които е налице и съответните счетоводни записвания. Плащания по тези фактури не са постъпвали по сметка на жалбоподателя, а всички плащания са извършени по сметка на „Ванкова Транс“ ЕООД – дружеството, обслужващо счетоводно жалбоподателя. Вещото лице сочи, че не е налице ресурсна обезпеченост - техническа и кадрова от страна на жалбоподателя за извършване на предмета на дейност на издадените фактури, някои от които са за доставка на стоки (генератор и строителни материали), а други са за извършване на правни и строителни услуги, като нито управителят на жалбоподателя, нито служителите имат юридическа правоспособност или строителна квалификация.

Във връзка с направеното оспорване на документи от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, по делото е изслушана и приета Съдебно-почеркова експертиза.

Видно от заключението на вещото лице А., подписите за „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД са положени от управителя В. Я. в подаденото възражение срещу издадения РД с № 5300-2635 / 11. 05. 2021 г. и в анекс към договор за услуга – стр. 126 и 127 от адм. преписка. Всички останали документи, които са били обект на експертизата – протокол № 15088 / 21. 01. 2021 г. (стр. 54); договор за възлагане на правно обслужване от 21. 11. 2109 г. (стр. 101); протоколи за приемане на дейности (стр. 102,103,104); приемо-предавателни протоколи (стр. 118,119,120); договор за доставка на генератор от 01.11. 2019 г. (стр. 132); консултантски договор за правна помощ от 01. 03. 2019 г. (стр. 117); договор за подмяна на инсталация от 11. 10. 2019 г. (стр. 113) и договор за доставка от 01. 11. 2019 г. (стр. 108), не са подписания от управителя В. Я..

Заключението е оспорено от пълномощника на жалбоподателя – адв. М., само в частта, касаеща подписа на управителя върху подаденото възражение срещу РД, но без никакви аргументи, поради което съдът не намира основание да приеме, че заключението в тази си част е неправилно и го кредитира изцяло, като компетентно изготвено и в съответствие с доказателствата по делото.

По делото двукратно от страна на адв. М. е направено оспорване на документи, които не са допуснати от съда поради липса на конкретика в оспорването, но основно

съображенията изложени от процесуалния представител са липсата на подписи на фактурите, оспорване на подписа на управителя и твърдения, че сметката посочена във фактурите не е на дружеството жалбоподател.

Във връзка с оспорения подпис, заключението на вещото лице А. безспорно допринася за изясняване на документите, които са подписани от управителя Я. Фактът, че сметката във фактурите не е на дружеството жалбоподател също е изяснен от заключението на вещото лице Т. по ССЧЕ, според което сумите са постъпвали по сметка на „Ванкова Транс“ ЕООД, които са обслужвали счетоводно жалбоподателя.

По отношение на факта, че някои от фактурите не са подписани, съгласно Закона за счетоводството, подписа не е задължителен реквизит на първичния счетоводен документ, който е адресиран до други предприятия или физически лица.

В тази връзка съдът намира, че не са налице основания за изключване на някои документи от доказателствата по делото, независимо, че с оглед заключението на вещото лице по съдебно-почерковата експертиза, се доказва, че част от тях не са подписани от управителя на дружеството жалбоподател.

В случая е безспорно, че в дневника за продажби и в подадените справки декларации на „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД са вписани процесните фактури, в които е начислен ДДС. Съгласно чл. 85 от данъкът е изискуем и от всяко лице, което посочи данъка във фактура и/или известие по чл. 112.

Поради това правилно с оспорения РА са доначислени така посочените задължения за ДДС.

Видно е, че са налице редовни фактури, като същите са отразени в счетоводните записвания на жалбоподателя, като също така е налице и плащания по тези фактури, които са постъпили по сметката на дружеството, което е водило счетоводството на жалбоподателя.

В тази връзка единствено възможния правен и логически извод, е че тези документи са съставени именно от счетоводителите на дружеството.

Във възраженията си управителя твърди, че не е упълномощавал никого и ще сезира компетентните органи за това, но такива доказателства не са представени.

С определение № 7639 / 03. 10. 2022 г. по настоящото дело, е отменен дадения ход по същество и делото е насрочено отново в открито съдебно заседание, като са дадени изрични указания да представи доказателства, че е сезирал прокуратурата или органите на МВР, във връзка с твърденията в жалбата, че от страна на счетоводната къща, която го е обслужвала са злоупотребили с търговска информация и са декларирали данни за сделки, които не са осъществени.

Данни, че са сезирани компетентните органи отново не се представени, като единствено в молба от 03. 01. 2023 г. (стр. 308) се сочи, че е налице пр. пр. № 14215 / 2022 г. на СГП, като предмет на преписката е договор за доставка на ж.п. релси. В тази връзка обаче не са представени никакви доказателства и освен това, ако предмет е доставка на ж.п. релси, преписката касае договора с „Юнайтед Пропърти Груп“ ЕООД за правни консултации за сключване на договори за доставка на железопътни релси, но не и евентуално сигнал срещу счетоводителя на дружеството, поради което очевидно тези действия по включването на фактурите, подписването на договорите от трети лица (безспорно не са подписани от управителя) и получаването на плащането по сметка на счетоводното дружество е със знанието и съгласието на управителя на дружеството, след като не е предприел никакви действия за сезиране на разследващите. В случая очевидно е водена чужда работа без пълномощно, по

смисъла на чл. 60-62 от ЗЗД, като не е налице противопоставяне от страна на заинтересованото дружество.

От друга страна, видно от заключението на вещото лице по ССЧЕ дружеството жалбоподател не е имало кадрова и техническа обезпеченост за извършване на доставките, поради което правилно от страна на ревизиращия екип е прието, че същите не са реално осъществени, но на основание чл. 85 от ЗДДС е установил изискуемия данък.

Предвид изложеното жалбата е неоснователна в тази си част.

С оспорения РА на „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД е отказан данъчен кредит в общ размер на 110 712,50 лв. по фактури от „Техномаркет България“ ЕАД, „Ванкова транс“ ЕООД, „Промед Сървисис“ ЕООД, П. С. С., „Еником –М“ ООД „Содексо Пасс България“ ООД, „Ропринт“ ЕАД, „БГ- Пожарна Безопасност“ ЕООД и „Екотой Сервиз“ ООД.

С оспорения РА на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 66 383,94 лв. по фактура №121314 от 29.11.2019 г. в размер на 24 000 лв., фактура №121315 от 29.11.2019 г. – 21 800 лв., фактура №121313/29.11.2019 г. – 20 000 лв., фактура №[ЕГН]/10.12.2019 г. – 15,83 лв., фактура №91443132/11.12.2019 г. – 440,35 лв. и фактура №[ЕГН] от 22.01.2020 г. – 127,76 лв., издадени от „Техномаркет България“ ЕАД.

При извършената насрещна проверка на „Техномаркет България“ ЕАД доставчикът е представил копия на фактури №91443132/28.11.2019 г. и №[ЕГН]/10.01.2020 г. Констатирано, е че получател по фактура №91443132/28.11.2019 г., декларирана от жалбоподателя с дата на издаване 11.12.2019 г., е физическото лице Г. К.. С фактура №[ЕГН] от 10.01.2020 г., декларирана в дневник покупки на ревизираното дружество за м. 12.2019 г. с дата на издаване - 10.12.2019 г., е документирана извършена продажба на „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД на мобилен телефон. При насрещната проверка главния счетоводител на „Техномаркет България“ ЕАД, с придружително писмо от 18.05.2020 г. е декларирала, че то не е издало фактури №121314/29.11.2019 г., №121315/29.11.2019 г. и №121313/29.11.2019 г. В хода на ревизията е извършена повторна насрещна проверка на „Техномаркет България“ ЕАД, при която с придружително писмо от 23.10.2020 г. е декларирано, че дружеството не е издало фактура №[ЕГН]/22.01.2020 г.

Констатирано е, че през данъчни периоди от м. 12.2019 г. до м. 02.2020 г. и м. 06.2020 г. ревизираното дружество е упражнило право на данъчен кредит по 13 фактури, издадени от „Ванкова Транс“ ЕООД, в общ размер на 2 866,55 лв.

При ревизията „В.К.Р. ТРЕЙДИНГ“ ЕООД не е представило фактури №101/31.12.2019 г., №102/31.12.2019 г., №103/31.12.2019 г. и №104/31.12.2019 г., с доставчик „Ванкова Транс“ ЕООД, по които е приспаднало данъчен кредит през м. 12.2019 г. в общ размер на 551,71 лв. Представени са фактури с посочените номера, но с дати на издаване – 23.12.2019 г. и 20.01.2020 г. Установено е, че „Ванкова Транс“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 14.01.2020 г., като с фактура №101/23.12.2019 г., с данъчна основа - 333,33 лв. и ДДС- 66,67 лв., с получател „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД, е начислило ДДС преди регистрацията си по закона.

Посочено е, че жалбоподателят повторно е включил в дневник покупки за м. 01.2020 г. и приспаднал данъчен кредит по фактури №102, №103 и №104 в общ размер на 1 720,16 лв., като неправилно е посочил датата на издаването им – 22.01.2020 г., а не 20.01.2020 г. Констатирано е, че декларираните данни от

дружеството за данъчна основа и ДДС по изброените фактури за съответните данъчни периоди – м. 12.2019 г. и м. 01.2020 г. не съвпадат по стойност и не съответстват на информацията от представените фактури от жалбоподателя в хода на спорното производство.

Констатирано е, че жалбоподателят надлежно е декларирал през м. 02.2020 г. получените фактури от „Ванкова Транс“ ЕООД №113/26.02.2020 г. и №114/26.02.2020 г., по които е приспаднал данъчен кредит в общ размер на 250,67 лв.

В РД е описано, че в издадените фактури от „Ванкова Транс“ ЕООД е посочен предмет на доставки - счетоводни услуги, ТРЗ, съгласно договор за консултантски услуги.

Отбелязано е, че „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД не е представило договор за възлагане на изпълнението на консултантски услуги на „Ванкова Транс“ ЕООД.

В хода на ревизионното производство, дружеството жалбоподател не е представило фактури №123/09.06.2020 г., №124/09.06.2020 г., №124/09.06.2020 г. и №125 от 09.06.2020 г., с доставчик „Ванкова Транс“ ЕООД, по които е приспаднало данъчен кредит през м. 06.2020 г. в общ размер на 344,01 лв.

При насрещна проверка на „Ванкова Транс“ ЕООД е констатирано, че дружеството е регистрирано по ЗДДС считано от 14.01.2020 г. и дерегистрирано при установени обстоятелства по чл. 176 от същия закон на 02.10.2020 г. Връчено е искане за представяне на документи и писмени обяснения по електронен път, но такива не са представени.

При проверка в информационната система на НАП е констатирано, че „Ванкова Транс“ ЕООД не е включило в дневника за продажби фактури №113/26.02.2020 г. и №114/26.02.2020 г. с получател „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД. Установено е, че е декларирало в дневник продажби за м. 03.2020 г. продажби към ревизираното дружество, документирани с фактури №117/26.03.2020 г. и №118/26.03.2020 г., по които последното не е приспаднало данъчен кредит.

Установено е също така, че „Ванкова Транс“ ЕООД е декларирало данни за 2 наети лица на трудови договори на 01.06.2020 г., на длъжност „агент експедиция на товари“ в икономическа дейност - търговия на дребно в неспециализирани магазини. Не е декларирало данни за платени възнаграждения на физически лица по извънтрудови правоотношения и не е подало декларации по чл. 55 от ЗДДФЛ за 2020 г. за платени доходи от наем на физически лица. Констатирано е, че едноличен собственик на капитала и управител на „Ванкова Транс“ ЕООД е П. В. В., за която е установено, че не се е осигурявала като самоосигуряващо се лице и не са декларирани данни за осигуряването ѝ като негов управител или изплатени възнаграждения по граждански договори.

В РД е посочено, че „Ванкова Транс“ ЕООД е декларирало в дневник продажби част от спорните фактури, като е посочило различни данни за дата на издаването им, данъчна основа и ДДС спрямо декларираните такива в дневник покупки от ревизираното дружество.

С издадения РА е отказано право на данъчен кредит по издадените фактури от „Ванкова Транс“ ЕООД в общ размер на 2 799,88 лв., както следва:

- на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, чл. 9 и чл. 25, ал. 2 и ал. 6 т. 1 от ЗДДС, по фактури №102/22.01.2020 г., №103/22.01.2020 г., №104/22.01.2020 г., №113/26.02.2020 г. и №114/26.02.2020 г. в общ размер на 1 904,16 лв.;

- на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС по фактури №123/09.06.2020 г., №124/09.06.2020 г., №125/09.06.2020 г. и: №126/09.06.2020 г. в общ размер на 344,01 лв.;

- на основание чл. 69, ал. 1 от ЗДДС по фактури №101/31.12.2019 г., №102/31.12.2019 г., №103/31.12.2019 г. и №104/31.12.2019 г. в общ размер на 551,71 лв.

С РА на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, чл. 9 и чл. 25, ал. 2 и ал. 6, т. 1 от ЗДДС, е отказан данъчен кредит по издадени фактури „АЯ Инвестмънт“ ЕООД в общ размер на 7 200 лв.

Констатирано е, че жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит по 2 фактури, издадени от „АЯ Инвестмънт“ ЕООД, през данъчни периоди м. 10.2019 г. и м. 02.2020 г. в общ размер на 7 200 лв., с предмет на доставки - „подмяна на ел. инсталация и окабеляване на жилищен имот в С., [улица]. При ревизията е представил копия на фактурите и Договор за подмяна на ел. инсталация от 11.10.2019 г., с **възложител** - „АЯ Инвестмънт“ ЕООД и **изпълнител** - „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД, с предмет - подмяна на ел. инсталация и окабеляване на обект [улица], срещу възнаграждение в размер на 51 840 лв., с ДДС. Посочено е, че ревизираното дружество не е представило доказателства за реалното извършване на фактурираните услуги от соченото за доставчик дружество.

При насрещна проверка на „АЯ Инвестмънт“ ЕООД е констатирано, че то е регистрирано по ЗДДС към датите на издаване на фактурите на жалбоподателя. Връчено е искане за представяне на документи и писмени обяснения по електронен път, но такива не са представени. След справка в информационната система на НАП е установено, че „АЯ Инвестмънт“ ЕООД не е включило в дневник продажби и СД по ЗДДС фактури с получател „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД, предвид което по процесните фактури не е начислен данък по реда на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС. Не е декларирало данни за наети лица на трудови договори и изплатени възнаграждения на физически лица по извънтрудови правоотношения, като не е подадена и декларации по чл. 55 от ЗДДФЛ за 2020 г. за платени доходи от наем на физически лица. Не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. Въвело е в експлоатация ЕКАФП на 30.01.2020 г., като за периода от 01.02.2020 г. до 29.02.2020 г. не е подало данни чрез дистанционна връзка с НАП за реализирани обороти. Има задължения по СД по ЗДДС в особено голям размер.

Ревизиращият екип е посочил, че издадените фактури от „АЯ Инвестмънт“ ЕООД не документират реално извършени доставки на стоки и услуги към жалбоподателя.

Посочено е, че доставчикът не е представил доказателства за извършването на услугите, а жалбоподателят - за получени услуги по подмяна на ел. инсталация и окабеляване, както и че „АЯ Инвестмънт“ ЕООД не е притежавало възможност да осъществи документираните дейности.

С издадения РА, на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС, е отказан данъчен кредит по декларираните фактури от жалбоподателя в дневник покупки с доставчик „Промед Сървисис“ ЕООД в общ размер на 10 400 лв.

Установено е, че жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит по 2 фактури, издадени от „Промед Сървисис“ ЕООД, за данъчни периоди м. 02.2020 г. и м. 03.2020 г. в общ размер на 10 400,00 лв., с деклариран предмет на доставки – услуги. При ревизията „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД не е представило процесните фактури и доказателства за осчетоводяването им и плащане по тях.

При насрещна проверка на „Промед Сървисис“ ЕООД е констатирано, че то е регистрирано по ЗДДС към датите, декларираните от жалбоподателя като дати на

издаване на спорните фактури, а впоследствие deregистрирано при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Върчено е искане за представяне на документи и писмени обяснения по електронен път, но такива не са представени. След справка в информационната система на НАП е установено, че „Промед Сървисис“ ЕООД не е декларирало в дневник продажби и СД по ЗДДС фактурите, по които ревизираното дружество е приспаднало данъчен кредит. Не е декларирало данни за наети лица на трудови договори и изплатени възнаграждения на физически лица по извънтрудови правоотношения, в т.ч. не е подало декларации по чл. 55 от ЗДДФЛ за 2020 г. за платени доходи от наем на физически лица. Не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. Не е въвело в експлоатация ЕКАФП.

С оспорения РА, на основание чл. 71 т. 1 от ЗДДС, органите по приходите са отказали данъчен кредит по декларираните фактури от жалбоподателя в дневник покупки с доставчик П. С. С. в общ размер на 21 200 лв.

Констатирано е, че през м. 12.2019 г. ревизираното дружество е приспаднало данъчен кредит по 3 фактури, издадени от П. С. С., в общ размер на 21 200 лв., с деклариран предмет на продажби – услуги. При ревизията „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД не е представило процесните фактури и доказателства за осчетоводяването им и плащане по тях.

При насрещна проверка на П. С., е констатирано, че той не е регистриран по ЗДДС. В писмени обяснения от 18.05.2020 г., изпратени по електронен път, П. С. е декларирал, че не познава и не е имал никакви отношения с „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД или представители на дружеството, не му е предоставял никакви услуги или продукти и не му е издавал фактури.

С издадения РА на основание чл. 71 т. 1 от ЗДДС, органите по приходите са отказали данъчен кредит по фактура №785913/07.10.2019 г., с доставчик „Еником –М“ ООД, декларирана от жалбоподателя в дневник покупки за м. 10.2019 г. в размер на 123,55 лв.

Констатирано е, че през ревизираните периоди „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД е приспаднало данъчен кредит по 2 фактури, издадени от „ЕНИКОМ –М“ ООД, за данъчни периоди м. 10.2019 г. в общ размер на 247,10 лв., всяка от тях в размер на 123,55 лв.

При насрещна проверка на „Еником –М“ ООД е установено, че то е регистрирано лице по ЗДДС, като основната дейност на дружеството е търговия на едро и дребно с мебели за дома и офиса. Издало е фактура №68374/28.09.2019 г. /а не както е декларирал жалбоподателят в дневник покупки - 07.10.2019 г./, с получател - „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД, данъчна основа – 617,73 лв. и ДДС – 123,55 лв., с предмет на доставка - „гардероб“, като по този фактура е признато правото на данъчен кредит, а всъщност е отказано за втората фактура, за която няма никакви данни.

С РА на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС е отказан данъчен кредит по издадените фактури от „Содексо Пасс България“ ООД в общ размер на 2 455,11 лв., в т.ч. по фактура №150834 от 22.01.2020 г. – 2 437,20 лв. и фактура №124960/06.01.2020 г. – 17,91 лв.

При ревизията е констатирано, че през м. 01.2020 г. жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит по фактура №124960/06.01.2020 г. в размер на 23,88 лв. и фактура №150834/22.01.2020 г. – 2 437,20 лв., издадени от „Содексо Пасс България“ ООД, с деклариран предмет на доставки – услуги.

В хода на насрещната проверка на „Содексо Пасс България“ ООД, ревизиращите

органи са установили, че то е било оператор по договор за отпечатване и доставка на ваучери за подаръци - Подарък Pass, с клиент - „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД, във връзка с изпълнението който е получило плащане по банков път по издадена от него проформа фактура №150834/03.12.2019 г. в размер на 3 655,81 лв., в т. ч. номинална стойност на ваучерите Подарък Pass - 3 620,00 лв. и възнаграждение за отпечатване и предоставяне на ваучерите – 35,81 лв. Констатирано е, че „Содексо Пасс България“ ООД е издало фактура №124960/06.01.2020 г., с получател - „В.К.Р. ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, данъчна основа – 29,84 лв. и ДДС – 5,97 лв., която е декларирало в дневник продажби и СД по ЗДДС за м. 01.2020 г. Установено е, че то не е издало фактура №150834/22.01.2020 г. и данни за такава не съществуват в регистрите му.

При ревизията е констатирано, че през м. 01.2020 г. „В.К.Р. ТрейдингГ“ ЕООД е приспаднало данъчен кредит по фактура №[ЕГН]/22.01.2020 г., издадена от „Ропринт“ ЕАД, в размер на 127,76 лв., а същата е декларирана в дневник продажби на доставчика за съответния данъчен период с дата на издаване - 16.01.2020 г., данъчна основа – 159,72 лв. и ДДС – 31,94 лв. С РА, на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС на ревизираното дружество е отказан данъчен кредит по същата в размер на 95,82 лв.

Установено е, че през м. 11.2019 г. жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит в размер на 30,20 лв. по фактура №4587/30.11.2019 г., с доставчик „БГ- Пожарна Безопасност“ ЕООД, която е декларирана от доставчика в дневник продажби за м. 10.2019 г., с дата на издаване – 31.10.2019 г., с получател „ИЦ Глобалтест“ ООД, с различни данни за размер на данъчна основа и ДДС. С РА, на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС на ревизираното дружество е отказан данъчен кредит по същата в размер на 30,20 лв.

След преглед на първични счетоводни документи на ревизираното дружество е установено, че то е декларирало в дневник покупки за м. 06.2020 г. фактура №[ЕГН]/22.06.2020 г., с доставчик „Екотой Сервиз“ ООД, ЕИК[ЕИК], по която е приспаднало данъчен кредит в размер на 24,00 лв., а за удостоверяване на правото на данъчен кредит по същата е представило проформа фактура №[ЕГН] от 22.06.2020 г.

С РА, на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС на „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД е отказан данъчен кредит по същата в размер на 24,00 лв.

Съдът намира така посочените констатации на органите по приходите за правилни, като същите са изцяло съобразени със събраните в хода на ревизията доказателства.

Видно е, че така посочените като доставчици, П. С. С., „Еником М“ ООД и „Техномаркет България“ ЕАД изрично са посочили, че не са издали процесните фактури, като за дружествата, по фактурите, които са посочили, че са издадени на жалбоподателя му е признато право на данъчен кредит.

При насрещните проверки „Ванкова Транс“ ЕООД и „Промед Сървиси“ ЕООД не са представени копия на посочените фактури, а последното дружество дори не ги е декларирало в дневника за продажби.

Доставчикът „Содексо Пасс България“ ООД, изрично сочи, че дължимият данък за отпечатването, управлението и доставката на ваучерите е 5,97 лв., като този размер е признат на жалбоподателя.

От страна на „Екотой Сервиз“ ЕООД е издадена само проформа фактура №[ЕГН]/22.06.2020 г., която обаче не е приложена по преписката. В хода на ревизионното производство и в настоящото такова „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД не е представило оригинал или копие на фактура №[ЕГН]/22.06.2020 г., като такава не е

включена в дневника за продажби на „Екотой Сервиз“ ЕООД, поради което правилно на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС с РА е отказан данъчен кредит по тази фактура.

По отношение на фактурата издадена от „БГ- Пожарна Безопасност“ ЕООД, същата не е представена по делото. В същото време при справка в базата данни на НАП е установено, че БГ- Пожарна Безопасност“ ЕООД е декларирало посочената по-горе фактура в дневника за продажби за м. 10.2019 г., с дата на издаване – 31.10.2019 г., с получател „ИЦ Глобалтест“ ООД, с различни данни за размер на данъчна основа и ДДС, като последното дружество също е декларирало тази фактура в дневника си за покупки, поради което правилно е отказано право на данъчен кредит на жалбоподателя.

Фактура №[ЕГН]/22.01.2020 г., издадената от „Ропринт“ ЕАД, е включена в дневник продажби на последното за м. 01.2020 г. с данъчна основа 159,72 лв. и ДДС – 31,94 лв., при приспаднат данъчен кредит от жалбоподателя по същата – 127,76 лв. Независимо от обстоятелство, че жалбоподателят не е представил посочената фактура, ревизиращият екип, е приел че за жалбоподателя се следва данъчен кредит по нея и с РА е признат такъв в размер на 31,94 лв. – начисления данък от доставчика. По отношение на „Ванкова Транс“ ЕООД, съдът намира, че също правилно е отказано правото на данъчен кредит. Видно е, че част фактурите, по които се претендира това право, въобще не се представени от жалбоподателя или от доставчика поради което, жалбоподателят не е изпълнил условието по чл. 71, т. 1 от ЗДДС - не притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред. По отношение на фактура №101/31.12.2019 г., издадена от „Ванкова Транс“ ЕООД, същата е издадена преди това дружество да е регистрирано по ЗДДС, което е станало на 14.01.2020 г. По друга част от фактурите, данъчен кредит е отказан поради липса на реалност на доставките, като доводите напълно се споделят от настоящата инстанция. Видно е, че не са приложени нито договори, нито данни за извършената работа, като освен това липсва кадрова обезпеченост у доставчика, предвид липса на наети лица, които да извършат фактурираните услуги.

Правилно е отказан данъчен кредит и по издадените фактури от „АЯ Инвестмънт“ ЕООД, с предмет на доставки - подмяна на ел. инсталация и окабеляване на жилищен имот в С.,[жк], [улица], в общ размер на 7 200 лв.

Видно от възражението срещу РД, жалбоподателят изрично е декларирал, че през процесните периоди не е имал взаимоотношения с „АЯ Инвестмънт“ ЕООД. В същото време представения от него в хода на спорното ревизионно производство Договор за подмяна на ел. инсталация от 11.10.2019 г. „АЯ Инвестмънт“ ЕООД е посочено като възложител, а „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД - изпълнител, предвид което дори да се приеме, че между тях са били налице търговски взаимоотношения, то последното е било клиент на жалбоподателя и е следвало да бъде получател по издадени от него фактури, а не доставчик. При насрещна проверка на „АЯ Инвестмънт“ ЕООД е констатирано, че то не е притежавало необходимата обезпеченост за осъществи процесните доставки, нито пък че е извършило същите.

При това положение, съдът счита, че не винаги наличието на издадена данъчна фактура означава и наличие доставка. Издадените първични счетоводни документи сами по себе си не означават наличието на извършени доставки, по смисъла на закона. Наличието на издадени фактури, не представлява данъчно събитие, нито доказва

извършването на доставката.

В конкретния случай по делото не се ангажираха никакви доказателства, като в тази си част жалбоподателят не само не ангажира нови доказателства, нито въпросите на допуснатите експертизи са свързани с тях, но и всъщност в жалбата липсват доводи, касаещи отказаното право на данъчен кредит, а само са изброени доставчиците и размера на кредита.

В същото време, липсата на материална и техническа обезпеченост у доставчиците, липсата на фактури или директното твърдения, че такива не са издавани, сочат за липсата на реално осъществени доставки.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт, е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, ал. 1, т. 5 (в редакцията към образуване на делото) от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД, [населено място], срещу Ревизионен акт № Р-22221920004576-091-001 / 25. 05. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта му потвърдена и изменена с Решение № 1497 / 27. 09. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, в която са определени задължения по ЗДДС в общ размер на 122 096,67 лв., както и лихви в размер на 16 786,25 лв.

ОСЪЖДА „В.К.Р. Трейдинг“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 918 (три хиляда деветстотин и осемнадесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: